

Heinrich Rudolph Redecker

Rector Universitatis Rostochiensis Heinricus Rudolphus Redeker/ I.U.D. ... Ad Funus, quod Marito suo Viro ... Dn. Nicolao Geismaro, Secretario Urbico (des Gewettes/ vulgo dicitur) eximie hactenus merenti, Hodie hora 1. pomerid. in templo Mariano Lacrimis ac moeroribus mersa superstitans Vidua, Feminarum lectissima, Margarita Schnittlers/ parabit, Omnium Ordinum Cives Academicos amanter officioseque invitat

Rostochii: Kilius, 1667

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777448998>

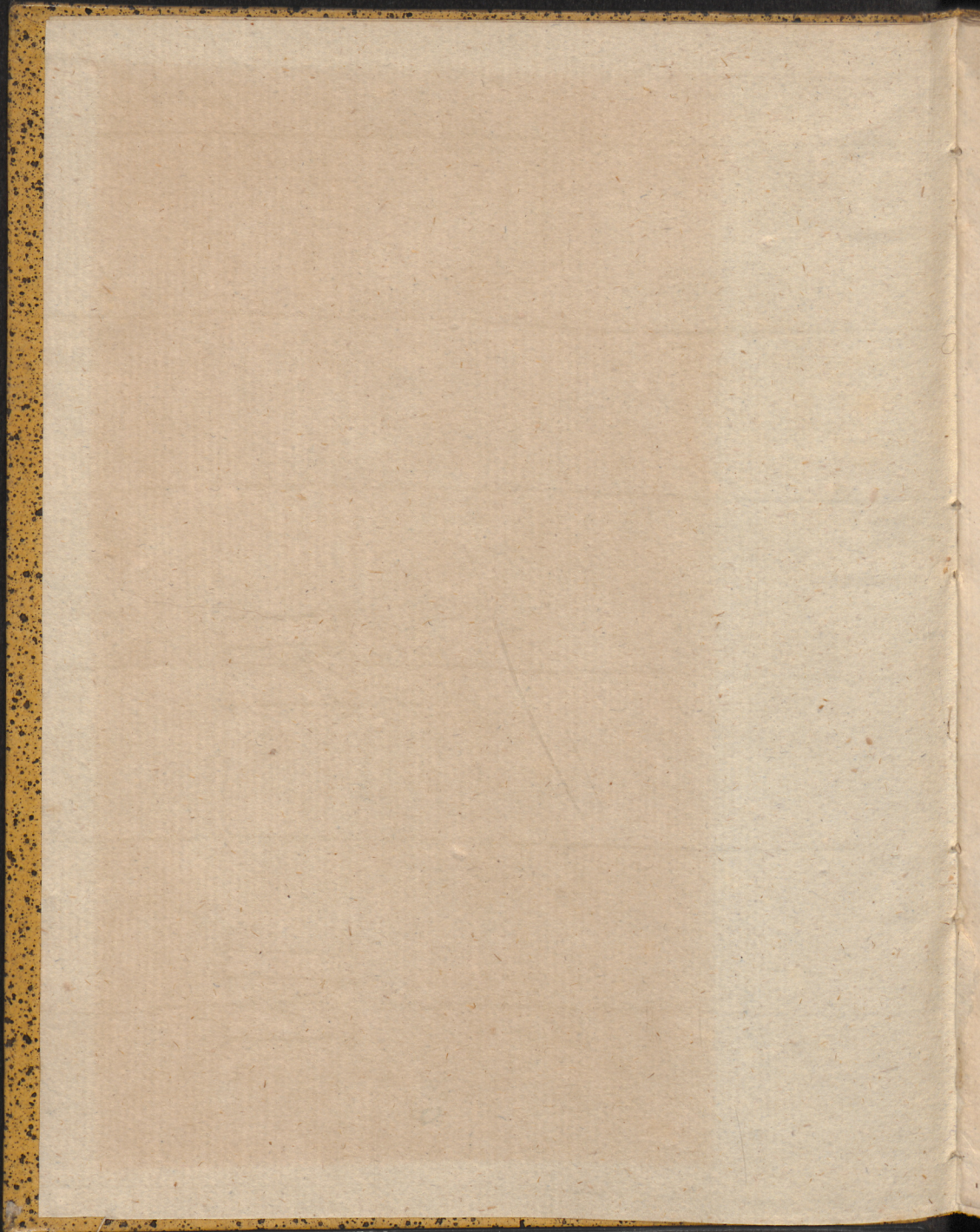
Druck Freier Zugang

Redeker, H. R.,
in N. Geismar.

Rostock. 1667.

4X

45.

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
HEINRICUS RU-
DOLPHUS *Redeker* /
J. D. P. P. Sereniss. Ducis Mechl. Consil.

Consistorii Ducalis Assessor;
Ad Funus,
quod MARITO suo
VIRO *Eximio Eruditissimoque*
D. N.

NICOLAO
GEISMARO,

SECRETARIO Urbico (*des Getvettes*)
vulgo dicitur) eximiè hactenus merenti,
Hodiè horâ 1. pomerid. in templo Mariano

Lacrimis ac mœroribus mersa superstitans VIDUA,
Feminarum lectissima,

MARGARITA *Schnitlers* /
parabit,

Omnium Ordinum Cives Academicos
amanter officioseque invitat.

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr. Anno 1667.

Salutem!

I humanae vitae conditionem aliquantò intueare curatiùs, fatebere, primo & ultimo die ipsam illam præcipuè contineri. Enimverò plurimum interest, quibus auspiciis inchoes hæc tempora, quo ve tandem sine concludas. Ideoq; cum demum felicem fortunatumque arbitreris, cui & accepisse lucem prosperè, & reddere placidè contigerit. Medii temporis cursus, prout fortuna gubernaculum nlexerit, modò aspero, modo tranquillo motu peragitur; spe semper minor, dum & cupidè votis extenditur, & ferè sine ratione (ea nostra hominum est vel annata perversitas) consumitur. Sanè si benè eleganterque uti volueris, futurum est certè, uti etiam parvum amplissimum efficias, numerum annorum multitudinem operum longissimè lexsuperando. Alioqui quid admodum juvet aut prosit, incertum morà gaudere, si exigere magis vitam, quam approbare. *Hæc sententia?* In quem hodiè commentandi publicitus non tam datur occasio, quam imponitur necessitas, *VIR Eximius Eruditissimusque*, Dn. NICOLAUS GEISMARUS, & benè capit, & bellè finit hæc secula; adeoque geminam inde nactus est laudem, utramque sanè oppidò eximiam, prin-

principemque. Sed verò etiam ipsa primam ultimamque horam interlabentia tempora sic transegit, uti & pietatis virtutumque laudabili studio, & ceteroqui præstantissimorum facinorum amplitudine ætatis annorumvè defectum præclare compensarit. Historia VIRI, quam jamjam pertexemus, rem omnem luculentissime edocebit. Natus est hic ROSTOCHI, celeberrimâ Urbe & Academiâ, Patre VIRO Spectatissimo Prudentissimoque, DN. MICHAELE GEISMARO, Senatore & Camerario primario; Matreque Feminarum Clarissimâ, BARBARA Schraders. Avus paternus fuit DN. NICOLAUS Geismer / Senator itidem Rostoch. præstantissimus. Avia paterna, Tilsche Wessels eximia matrona. Avum maternum habuit DN. FRANCISCUM Schrader / etiam ipsum Senatorem eximie merentem: Aviam maternam, sexus sui insigne ornamentum MARGARITAM Siebrandes / hodiernum, DEI gratiâ, superstitantem. Proavus ipsi paternus contigit Clarissimus Senator DN. MICHAEL Geismer: Proavia paterna Tilsche Friesen; ex antiquissimâ FRISIORUM, quin vel patricia Gente oriunda. Proavum maternum nactus est Reverendum & Clarissimum VIRUM DN. M. LAURENTIUM Wessell / inito Universitatis hujusce Professore, postea verò Wisnariensium Pastorem ornatissimum: Proaviam maternam, ANNAM Schmiedes / Amplissimi VIRI DN. BARTHOLDI Schmiedes / Reip. hujus quondam Cos. Germanam sororem. Neque reticeri profectò, sed primo quasi loco in Majoribus NICOLAI recenseri meretur VIR Amplissimus Excellentissimusque, DN. WINHOLDUS Siebrandt / J. U. D. ac Serenissimæ Daniarum REGINÆ, SOPHIÆ, Cancellarius olim gravissimus. Iste FUNCTI sanguis est, hæc ejusdem origo, supra modum præstans ac præclara. Quum primùm lucem conspicaretur, & communi nobis omnibus, Originis scilicet sive vitio sive peccato, uti appellitare suevimus

mus, attineretur, per sacrum divinæ aquæ fontem ab eâ la-
be purgatus, Christianæque adeò Ecclesiæ membrum factus
est. Enim verò uti ita fieret, studiosissimè accurabant, quæ
ipsorum pietas est, PARENTES optimi. Qui nec dein quic-
quam intermiscere eorum, quæ eximia rectæque educati-
oni servitura existimarentur. Ipsi profectò NICOLAO
honestissimam egregiamque mentem melior Natura attri-
buerat; adeoque jam tum *domi* *Spé* *Phis* tenerisque id curatè
studebat idem, uti, quemadmodum excellentiâ generis,
sic virtutum etiam vitæque claritudine antecelleret alios at-
que præstaret. Enimverò, quod jam alibi scribere, quin
repetere identidem meminimus, certissimum est (neque
ignorabat NOSTER) nascendi sortem, generis vè præstanti-
am pejus cœno collini perversis moribus; parumque pro-
fectò natalium decus conferre lucis, nisi animus & vita de-
centior responderint. Ceterum dum in isto stadio curreret,
atque ita morum venustati operaretur, etsi ipsum rectior,
de quâ diximus, indoles, tamen multum & Præceptores ad-
juvabant, qui elegantiarum studium non modo præceptis
monitisque inculcabant studiosissimè, sed ad eadem etiam
suo ipsorum exemplo præbant viam. Hinc ad eò fiebat, u-
ti, sicut in speculo vultum, sic virtutum suarum haud ob-
securam imaginem in Filio jam contemplarentur Parentes
suavissimi. Ac quia omnis felicitatis nostræ fundamentum
basisque in pietate verâ, atque orthodoxæ fidei cognitione
ponitur, iccirco non aliundè institutionis initia ducebantur.
Deinde procedentibus annis literarum quoque secularium
adungebatur eruditio, primò heic in patriâ; post OSNA-
BRUGÆ *Westphalorum*; eò enim abs parentibus missus hac
fuerat conditione, uti integrum biennium in Scholâ celebri
commoraretur, fideliterque literarum fundamenta jaceret.
Quo confecto tempore RINTHELENSEM invisere Acade-
miam

miam, ibidemque itidem hærere biennium, eorundem
suasum parentum, visum est; non sine luculentissimo sanè stu-
diorum cum quorumvis aliorum, tum juris verò præcipue,
fructu atque incremento. Tandem in patriam adque Suos
reversus, Amplissimos DNN. PROFESSORES nostratis A-
cademiæ publicè privatimque jura legentes disputantesq;
gnaviter auscultavit. Anno seculi hujuscæ LIIX (brevi ta-
men antè illud toto orbe tetrarum celeberrimum BELGI-
UM perlustrarât) ab SENATU urbico uno, eoque pupilla-
ri; Anno LX. altero, & quidem des *Sevettes* dicto Secreta-
riatu honoratus est, & utramque spartam pereximiè orna-
vit. Anno LXVI. literis officioque etiam AMORES sociavit.
Neque enim ex numero deprehensus est unquam fuisse eo-
rum, qui VENERES justo impensius vel odissent, vel aver-
sarentur. DEO itaque præcipuè rem ita disponente, neq;
verò etiam nolentibus suis, virginum elegantissimam, MAR-
GARITAM *Schnitlers* / Dn. JOANNIS *Schnitlers* / opti-
mi, planeque ad prisca Gentis Germanæ clarissimum exem-
plar efformati Senis, germanam Filiam, matrimonio sibi
junxit. Quâ cum ita hucusque vixit certè, uti pax utrinque
stabiliretur, mutuaque benivolentiâ, studiis atque officiis
alter alterum demereret. Neque verò etiam improle fuit
conjugium; prodiit enim eo ex ipso scitissimus primo statim
anno Filiolus, Avo cognominis, MICHAEL; qui necdum
integrum quadrimestre superstitans, statim cælo suo, undè
venerat, redonatus est. Sed jam denuò, singulari divinâ
benedictione, fert uterum Vidua, paritura, dolor! post ma-
riti mortem, quem vivum novellâ prole exhilaraturam, a-
deoque damna, quæ in primâ utrinque fecerant, pensatu-
ram arbitrabatur. Quandoquidem partui audire datur jam
vicinam esse, rogamus DEUM, servare unâ cum
sæctu in columem velit, nec moerori, quo utique ex tam re-
pentina

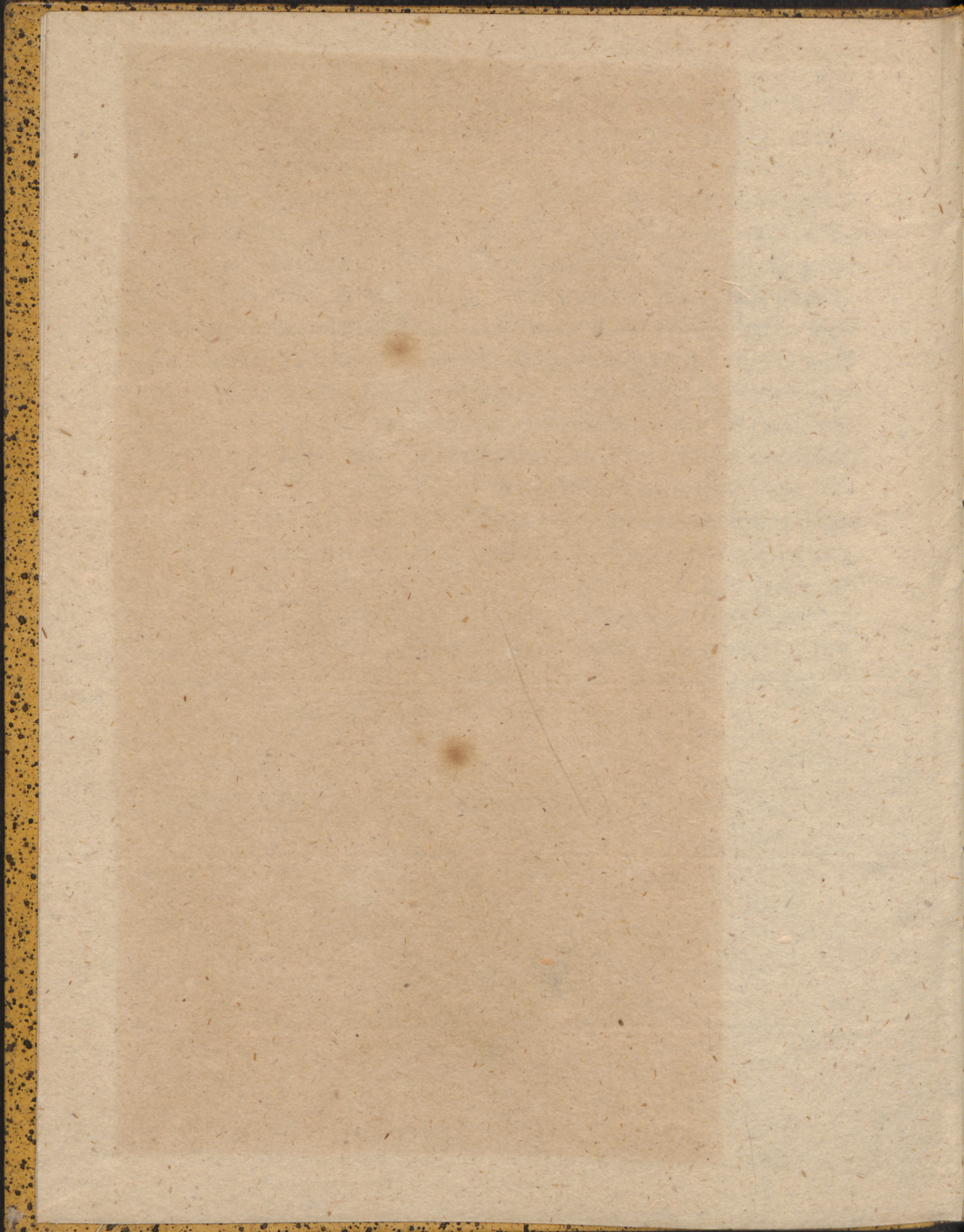
penitentia in sperataque VIRI sui necesse, acerbissimo gravissimoque attinetur, succumbere faciat. Ceterum è diverticulo isthoc in viam. Quum jam & studia, & officia bellè NICOLAUS succederent, quin & felicissimè Amores resq; conjugii dare sese viderentur; omnem ubique cursum stitit ardentior febricula, quâ hujusce Junii die VI. correptus est. Non quidem videbatur initio periculi usque adeò multum allatura; sed opinione citius sic dein accrevit morbus, uti nemo jam amplius belli quicquam ominaretur. Nullis quidem parvitum sumtibus est, UXOR verò præcipuè, ceu cujus causa heic potissimum ageretur, procuravit quàm studiosissimè, uti prisca valetudini restitueretur Ager. Sed omnia nequicquam. Enim verò vis mali longè fuit valentior, quam uti quidquam adversum ipsam parari remedii quiret. Quin omnis etiam, quæ ceteroquin in MEDENTIBUS reponi spes luevit, & ab iisdem pariter sperari, pertinacissime elusa est. Quum itaque, quo loco vel foret ipse, vel res constituerentur suæ, probè NICOLAUS intelligeret, nil neglexit eorum, quæ in salutem cessura suam arbitratur. Præparavitque adeò sese vitæ meliori, quando hujusce deterioris spes prorsus decollaret. Norat, lubensque profitebatur, commisisse sese errores, dum in mortalibus versaretur, nec unos, nec leves. Itaque uti animam hisce ipsis exsolveret, princeps, veluit par erat, cura fuit. Hacque fini accersendum curavit VIRUM pl. Reverendum Clarissimumque DN. JOACHIMUM LINDEMANNUM, Archidiaconum Marianum præclarè merentem; qui peccatorum, præviâ confessione seriâ, veniam, Divino nomine, annunciaret, decumbentique & propediem expiraturò cælestia Corporis & sanguinis CHRISTI mysteria communicaret. Quo quum in CLINICUM sacro functus foret officio venerandus DEI Minister, non diu iste quidem super
vixit

vixit, sed aliquot diebus post (quos interlabentes singulari
animi devotione, clarissimisque constantiæ, pietatis ac pati-
entiæ speciminibus, maximos licet inter cruciatus corpo-
risque dolores, transegit) mortalium excessit numero, pla-
cideque in DOMINO, sine ullo violentiori corporis motu,
quin omnibus sensibus integer (quod grande morientium
beneficium est) obdormivit. Qui VIRI casus rerum fortuna-
rumque humanarum vicissitudinem, quin vitæ etiam mun-
dana miram inconstantiam docere, si qui alius, aptus natus
est. Imo ad ipsos *Navigantes*, ceu quorum *instar* viventes
habeamus, commodissimè nos ablegat. Enim verò sæpe-
numerò id accidere *Navitis* adsolet, uti tum etiam, ubi ma-
ximè tranquillum est mare, turbo derepentè aliquis subo-
riatur, qui deprehendat navem, nec tam concutiat quasset-
que, quam totam magè demergat; nequicquam contra-
nitentibus *Nautis*, & vastam hyemem avertere conatis;
quòd incumbentis (ita loqui jam lubet) fati necessitas plus
possit valeatque, quam omnis laborantium industria atque
contentio. Gemina certè in vitâ sæpiùs humanâ expetere,
frequentissimeque contingere cernas, ut, cum valemus
maximè, cum lateri pedibusque quàm est optimè, subita-
nei mali vis ingruat, & simul medentium opem ac curam,
simul nosmet ipsos elidat atque evertat. Non est quidem
mirum aut novum profectò, hominem mori. Ea est enim
nostra nunc omnium conditio, uti non possimus non neci
subjacere: præcipuè si incana capita, & longo senio inclina-
ti VIRI decesserint, nemo temerè stupebit aut mirabitur. Illi
enim jam confecisse videntur spacium, esseque admoti ad
lineam illam, ultra quam porrigere cursum sit nefas. Ce-
terum habet tamen insoliti quid mirique, si, qui primâ
aut adolescente sunt ætate, aut quæ jam maximè sui plena
est (qualis NICOLAI erat nostri, ut qui saltem quintum su-
pra

Supra trigessimum ætatis annum vivendo compleat) extinguantur. Hiscè enim præcipitari fata, cursumque vivendi, justo, quam par erat, citius abrumpi, non absre, si quidem Naturam respectes, existimaveris. Ceterum non temerè legem sibi figi mors patitur. Cui matura etiam sunt, quæ vix jam nata. Nulla est DIRÆ isti vel personarum vel temporis consideratio. Nec habet profectò adeò, quod queratur NICOLAUS vices suas, doleatque, florentissimâ ætate abreptum è mortalibus, datumque atræ telluri esse. Ecquid enim diu, hodiè præcipuè, vivere expetat? Quis non gratuletur sibi magè, si tempestivè exire seculo tam maligno, hominumque nunc tam perversorum negociis liberari, atque adeò vitâ molestissimâ exsolvi penitus detur? Non itaque FUNCTI, sed superstitantis deploranda VIDUÆ magis est conditio. Hanc (denuò id precamur) solari ipse DEUS, huic ipse esse Maritus, Pater Provisorque; hanc vinculo denique, quo constringitur, ubi hora adventarit, benignus propitiusque liberare dignetur. Nos finimus Commentationem, utque eximio VIRO frequentes eant exequias, CIVES ACADEMICOS, cujuscunque sint ordinis, officiose rogamus.

P. P. Rost. sub Sig. Rect. 21. Junij
Anno 1667.

vixit, sed aliquot diebus post
animi devotione, clarissimis qu
entia speciminibus, maximos
risque dolores, transegit) mor
eideque in DOMINO, sine ull
quin omnibus sensibus inrege
beneficium est) obdormivit. Qu
rumque humanarum vicissitu
dana miram inconstantiam do
est. Imo ad ipsos *Navigantes*,
habeamus, commodissime nos
numerò id accidere *Navitis* ad
ximè tranquillum est mare, tu
riatur, qui deprehendat navem
que, quam totam magè den
nitentibus *Nautis*, & vastam
quòd incumbentis (ita loqui ja
possit valeatque, quam omnis
contentio. Gemina certè in
frequentissimeque contingere
maximè, cum lateri pedibusqu
nei mali vis ingruat, & simul
simul nosmet ipsos elidat atqu
mirum aut novum profectò, ho
nostra nunc omnium conditio,
subjacere: præcipuè si incana ca
ti VIRI decesserint, nemo teme
enim jam confecisse videntur s
lineam illam, ultra quam por
terum habet tamen insoliti qu
aut adolescente sunt ætate, aut
est (qualis NICOLAI erat nostri

labentes singulari
æ, pietatis ac pati
cruciatu corporo
essit numero, pla
ri corporis motu,
nde morientium,
s rerum fortuna
vita etiam muni
alius, aptus natus
m *instar* viventes
Enim verò sæpe
m etiam, ubi ma
atè aliquis subo
oncuiat quasset
quicquam contra
vertere conatis;
ati necessitas plus
n industria atque
umanà expetere,
, cum valemus
optimè, subita
opem ac curam,
Non est quidem
ri. Ea est enim
ssimus non neci
go senio inclina
ut mirabitur. Illi
eque admoti ad
n sit nefas. Ce
e, si, qui primà
ximè sui plena
m quintum sup
pra

